

Arrest

nr. 100 861 van 11 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Fijische nationaliteit te zijn, op 28 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 10 juli 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 13 juli 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, R.(...) M.(...), bent een achtenveertigjarige man uit Fiji van Indo-Fijische origine. U verklaarde naast de Fijische, ook de Amerikaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in de stad Vuci Nausori maar groeide op in de stad Nadi. U verklaart een niet-praktiserend moslim te zijn. U werkte als auto-carrossier en als gids voor Japanse toeristen op het eiland Fiji.

Uw problemen begonnen toen u in het jaar 1986 naar Canada reisde. U wou de Canadese autoriteiten uitleggen waarom de Verenigde Staten in conflict lag met Libië en wie hier achter zat. Uw goede bedoelingen werden mis geïnterpreteerd. U werd gefolterd in de gevangenis waarna u werd gedeporteerd naar Fiji. U veranderde uw naam M.(...) T.(...) naar uw huidige naam M.(...) R.(...). Enkele jaren later ging u naar Vanuatu, waar u de Amerikaanse ambassadeur van Papoea New Guinea ontmoette. In 1992 ging u naar Papoea New Guinea waar u een visum verkreeg voor Amerikaans Guam. U reisde ook nog naar Japan voor u naar de Verenigde Staten ging om met uw eigen ogen te zien hoe de Amerikanen groepen als Jamaat, het latere Al-Qaeda, aanpakten. U voelde zich er niet veilig waarop u terugkeerde naar Fiji. Daar kreeg u problemen met de Taukei beweging (een extremistische beweging van inheemse Fijiërs gericht tegen Fijiërs van Indische afkomst), de Fiji Muslim League en de moslimgemeenschap in het algemeen omdat ze te weten waren gekomen dat u de pleitbezorger was voor een Libische ambassade in de Verenigde Staten en mensen van Fiji had beschuldigd van lidmaatschap bij Al-Qaeda. De Taukei beweging en de Fiji Muslim League waren gecorrumpeerd door Al-Qaeda. Ze dwongen u van uw grond die u bezat in Fiji. U zat een tijdje in de gevangenis waarna u terugkeerde naar de Verenigde Staten. Op dat moment was Bill Clinton de president van de Verenigde Staten. U kreeg een 'green card'. U schreef een document over Al-Qaeda voor het Witte Huis maar kreeg geen gehoor. Na 9/11 was uw document nog steeds in het Witte Huis. U contacteerde George W. Bush die ondertussen president was geworden en werd zijn persoonlijke veiligheidsadviseur. In die hoedanigheid klaagde u Ferakhans Nations of Islam Movement, een zwarte, radicale moslimbeweging, aan. U had ook graag een Libisch diplomaat geweest maar door uw dubbele nationaliteit als Fijiër en Amerikaan was dit niet mogelijk.

In 2005 ging u terug naar Fiji. Uw moeder had kanker en u begeleidde haar in haar laatste momenten. U kreeg last met de Taukei beweging die geïnteresseerd was in uw grond. Hierop verkocht u uw grond en uw huis aan uw tante voor een zeer lage prijs. Uw tante werd niet lastiggevalen aangezien haar 1 schoondochter Fijische is van inheemse afkomst. Daarna ging u terug naar de Verenigde Staten.

U had nog steeds last met Ferakhans Nations of Islam Movement en kon geen Libisch diplomaat worden. Ook het feit dat u verantwoordelijk was voor de vestiging van de Libische ambassade in Washington bracht uw leven in gevaar. U ging naar Londen en belandde via Frankrijk in België. U kon niet terug naar Fiji omdat de regering, de Fiji Muslim League en de Taukei beweging gecorrumpeerd waren door Al-Qaeda en onder invloed stonden van China, Japan, Pakistan, India, Maleisië en Indonesië. Deze landen waren tegen u door hun verlies aan handel met Libië die, door uw toedoen, prefereerde handel te drijven met de Amerikanen in plaats van met deze zes landen.

U ontvluchtte Fiji in 2005 en kwam na omzwervingen in de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Frankrijk aan in België op 10 juli 2011 waar u op 13 juli 2011 asiel aanvraagde.

Bij uw terugkeer naar Fiji vreest u de regering, de Fiji Muslim League, de moslimgemeenschap en de Taukei beweging die allemaal gecorrumpeerd zijn door Al-Qaeda. Bij uw terugkeer naar de VS vreest u Ferakhans Nations of Islam Movement en degenen die u verantwoordelijk achten voor het vestigen van de Libische ambassade in Washington.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw Fijisch paspoort, een Amerikaans paspoort, een naturalisatiekaart, een geboortecertificaat, visitekaartjes van uw werk als veiligheidsadviseur voor de Amerikaanse en Britse regering en een sociale zekerheidsnummer voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Fiji en de Verenigde Staten zo weinig aannemelijk zijn dat er geen geloof kan aan gehecht worden.

Deze weigeringsbeslissing valt uiteen in twee luiken. Om te beginnen zal uiteengezet worden waarom uw problemen in verband met uw grond niet zwaarwichtig genoeg zijn om over te gaan tot het toekennen van een vluchtelingenstatus. Daarna zal besproken worden waarom uw vrees voor de regering, de Fiji Muslim League en de Taukei beweging in Fiji en uw vrees tot vervolging in de Verenigde Staten als ongeloofwaardig worden beschouwd.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat de problemen die u in het verleden ervoer in verband met uw grond niet zwaarwichtig genoeg doorwegen om een gegronde vrees tot vervolging in Fiji te kunnen oproepen. Zo verklaarde u dat de Taukei beweging uw grond afnam maar dat dit niet uw echte probleem was (CGVS p. 8 en 9). Hiermee geeft u impliciet aan dat u uw grondproblemen niet van die aard zijn om er voor te vluchten. Bovendien verklaarde u dat u tussen 1992 en 1995 reeds problemen

had met de Taukei beweging omwille van uw grond en dat u hierdoor Fiji ontvluchtte in 1995 (CGVS p. 4). Toch keerde u in 2005 terug naar uw land waar u drie maanden verbleef (CGVS p. 10). U verklaarde slechts een 'klein' probleem met de grondeigenaar te hebben gehad bij uw terugkeer (CGVS p. 10). U loste dit op door de grond en uw huis te verkopen aan uw tante, weliswaar tegen een lagere prijs, die niet werd lastiggevalen omdat haar schoondochter van inheemse origine is (CGVS p. 10). Uit deze verklaring blijkt dat u dus geen vrees meer hoeft te hebben omwille van uw gronden. Uit uw verklaring blijkt ook, en dit wordt bevestigd door informatie in het bezit van het CGVS (zie administratief dossier: toegevoegde informatie, dat het grondconflict in Fiji zich afspeelt tussen de inheemse Fijiers en de Fijiers van Indische afkomst (zie administratief dossier: toegevoegde informatie) en dus enkel raciale motieven heeft. Het heeft dus niets te maken met de door u ingeroepen reden dat er een link zou zijn tussen Al-Qaeda en de inheemse bevolking (CGVS p. 11). Waarom zouden ze immers uw tante met rust laten enkel en alleen omdat ze een inheemse schoondochter heeft? Hierbij moet worden vermeld dat er sinds 2006 geen raciaal geweld meer was tussen de inheemse bevolking en de Fijiers van Indische afkomst en dat ze in het algemeen harmonieus samenleven (zie administratief dossier: toegevoegde informatie).

In tweede instantie moet worden opgemerkt dat uw vrees ten opzichte van de regering, de Taukei beweging en de Fiji Muslim League als ongeloofwaardig worden beschouwd. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor op DVZ Al-Qaeda geen enkele keer vermeldt (zie administratief dossier: vragenlijst 3.5.). U haalt enkel grondproblemen aan met de Taukei beweging. Het is pas op het gehoor bij het CGVS dat u de weinig plausible hypothese, dat de regering van Fiji onder invloed staat van Al-Qaeda, voorlegt (CGVS p. 7). Het feit dat uw verklaringen bij DVZ en CGVS zo verschillend zijn, ondermijnen dan ook uw geloofwaardigheid.

Daarnaast verklaarde u bij DVZ reeds in Londen te zijn aangekomen in het jaar 2008 (zie administratief dossier: verklaring vraag 35). U voegde eraan toe dat u er illegaal verbleef en werkte in een fruitwinkel (zie administratief dossier: vragenlijst vraag 2.10b en vraag 3.5.). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat u maar een vijftal dagen in Londen was (CGVS p. 5). Welke van de twee versies nu ook de juist is, van iemand die beweert vervolgd te worden en bescherming wil, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij zijn aankomst in een veilig land of kort daarna een asielaanvraag indient. Dat u dit niet doet, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend acht en relativeret als dusdanig de ernst van de door u geschetste vervolging. Uw excuus dat u de hulp van een land in de Europese Unie nodig had om als Libisch diplomaat aan de slag te kunnen (CGVS p. 4, 5, 9 en 11) en dat u geen geld had om uw advocaat te betalen (CGVS p. 11), is weinig relevant en ongeloofwaardig. Met een verblijfsstatus in België had u net zo min kans gemaakt om Libisch diplomaat te worden als met een status in Groot-Brittannië. Het feit dat u geen advocaat kon betalen, is irrelevant gelet op het feit dat u geen advocaat nodig hebt om asiel aan te vragen en er bijstand wordt voorzien in de asielprocedure. Bovendien verklaarde u dat u het gehoord had van een vriend en heeft u dus niet zelf geverifieerd of men effectief geld nodig heeft in een asielprocedure (CGVS p. 11). Hierdoor ontstaan er twijfels bij uw vastberadenheid om bescherming te zoeken. Wat betreft de stempels in uw paspoort die moeten bewijzen dat u later dan 2008 bent toegekomen in Londen, moet worden vastgesteld dat die onleesbaar zijn. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaarde u in 2010 naar Londen te zijn gekomen (CGVS p. 10) terwijl u even later tot twee keer toe beweert dat het in 2011 was. Dat u hiertegen fouten zou maken, is ongeloofwaardig aangezien u beweerde dat u aankwam in Londen vijf dagen voor uw asielaanvraag in België (CGVS p. 9). Als u dan vermeldt dat op uw paspoort staat dat u in juli 2010 in Londen aankwam (CGVS p. 3), is dit dan tegenstrijdig is met het feit dat u maar vijf dagen in Londen zou hebben doorgebracht aangezien u pas een jaar later asiel indient in België (13/07/2011).

Vervolgens moeten er heel wat vragen gesteld worden bij uw verklaringen dat zowel de Fijische regering, de Taukei beweging als de Fiji Muslim League agenten zijn van Al-Qaeda. Vooreerst moet worden benadrukt dat uw stelling dat voornoemde instellingen onder invloed zouden staan van Al-Qaeda door geen enkele onafhankelijke instantie wordt bevestigd. Als men in het achterhoofd houdt dat u Barack Obama, de huidige president van de Verenigde Staten, beticht van banden te onderhouden met Al-Qaeda-leden in zijn land (CGVS p. 4) en lid te zijn van Nations of Islam, een zwarte radicale moslimbeweging (CGVS p. 4), ondermijnt dit reeds de geloofwaardigheid van uw bewering dat de regering in Fiji, de Taukei beweging en de Fiji Muslim League gelinkt zijn aan Al-Qaeda. Hoewel uit onze informatie blijkt dat de regering in Fiji geen model regering is (zie administratief dossier: toegevoegde informatie), wordt door niets of niemand gewag gemaakt dat deze regering onder invloed zou staan van Al-Qaeda. Integendeel uit onze informatie blijkt dat de regering van Fiji juist werkt maakt van reguleringen die terroristische activiteiten moeilijker moeten maken (zie administratief dossier: toegevoegde informatie). De Taukei beweging blijkt een inheemse, radicaal-nationalistische beweging te zijn die de belangen van de inheemse bevolking in Fiji verdedigt en dus op geen enkele manier betrokken is bij internationaal terrorisme (zie administratief dossier: toegevoegde informatie). Wat betreft

de Fiji Muslim League kan opgemerkt worden dat dit een organisatie is die zich volledig inschrijft in het publieke leven en de rechten van de moslims in Fiji verdedigt (zie administratief dossier: toegevoegde informatie). Bij geen enkele van deze instanties wordt er dus gewag gemaakt van zelfs maar sympathie te hebben voor Al-Qaeda.

Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom deze organisaties u persoonlijk zouden vervolgen. Als het CGVS zou meestappen in uw logica dat de Fijische regering, de Taukei beweging en de Fiji Muslim League onder invloed staan van Al-Qaeda (laat duidelijk zijn dat het CGVS dit ongeloofwaardig acht), waarom zouden deze instanties u dan persoonlijk viseren? Uw antwoord hierop dat ze u vervolgden omdat u diegene was die een Libische ambassade mogelijk maakte in de Verenigde Staten en omdat u de veiligheidsadviseur was van George W. Bush (CGVS p. 4 en 10), doet de wenkbrauwen fronsen. Vooral de manier waarop u het tot persoonlijk adviseur van George W. Bush zou hebben geschopt en het soort informatie dat u hem doorspeelde, is ongeloofwaardig. U beweerde toegang tot George W. Bush's inner circle verkregen te hebben door Bush na 9/11 te contacteren in verband met uw aanvankelijk door Bill Clinton genegeerde voorspellingen over de opgang van Al-Qaeda (CGVS p. 4). Nadien verwittigde u de Bush-administratie, die deze informatie als correct inschatte, dat Osama Bin Laden niet betrokken was bij 9/11 (CGVS p. 4). Dan blijft natuurlijk de vraag waarom George W. Bush de oorlog verklaarde aan het taliban-regime in Afghanistan, die Osama Bin Laden gedoogden op hun grondgebied (zie administratief dossier: toegevoegde informatie), Osama Bin Laden zelf de verantwoordelijkheid voor de aanslag opnam en alle onafhankelijke opiniemakers het erover eens zijn dat Osama Bin Laden verantwoordelijk was voor de aanslag. Het lijkt dan ook weinig aannemelijk dat u een vertrouwensband met de Bush-administratie kon uitbouwen gebaseerd op uw info dat Osama Bin Laden niets te maken heeft met 9/11 als later uit alle acties die de Bush-administratie neemt, blijkt dat ze Osama Bin Laden wel als hoofdverdachte beschouwen. Bovendien is het weinig geloofwaardig om de voorspelling van de opkomst van Al-Qaeda en 9/11 in te roepen als toegangsticket tot het Witte Huis als adviseur van George W. Bush (CGVS p. 4) om daarna diezelfde mensen in te lichten dat Osama Bin Laden niets te maken had met de aanval (CGVS p. 4). Het wordt helemaal ongeloofwaardig als u beweert dat de Bush-administratie uw inlichtingen geloofde. Uit het voorgaande kan dus geconcludeerd worden dat uw vrees ten op zichte van de Verenigde Staten, die veroorzaakt werd door uw functie als veiligheidsadviseur van president Bush, ongeloofwaardig is gelet op het feit dat deze functie als veiligheidsadviseur op zich al ongeloofwaardig is.

De vaststelling dat u uw gronden verkocht heeft en bijgevolg hierdoor geen problemen meer ondervindt, samen met de vaststelling dat de Fijische regering, de Fiji Muslim League en de Taukei beweging geen banden hebben met Alqaeda en de vaststelling dat u niet de persoonlijke adviseur was van George W. Bush die verantwoordelijk was voor het aanhalen van de banden tussen de Amerikanen en de Libiërs door de Libische ambassade in Washington mogelijk te maken, tonen aan dat uw problemen die u zou ondervinden bij uw terugkeer naar Fiji weinig aannemelijk zijn en laten niet toe het voordeel van de twijfel toe te kennen voor wat betreft de essentiële feiten van uw asielrelaas.

In het licht van het voorgaande dient er geconcludeerd te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Op basis van dezelfde verklaringen, toont u evenmin aan een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet beïnvloeden. Uw Fijisch paspoort, uw Amerikaans paspoort, uw naturalisatiekaart, uw geboortecertificaat en het sociale zekerheidsnummer bevestigen enkel uw identiteit de welke niet betwist wordt. Wat betreft de visitekaartjes moet worden opgemerkt dat die gemakkelijk na te maken zijn en dat ze in het licht van uw als ongeloofwaardig geachte verklaringen bijgevolg ook als ongeloofwaardig worden beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Vervolgens houdt verzoeker een theoretisch betoog dat doorspekt is met uittreksels uit de rechtsleer en de rechtspraak over de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen

bij de Verenigde Naties (UNHCR-proceduregids) en in het bijzonder over § 205 van deze proceduregids, waarvan de miskenning volgens verzoeker verantwoord dient te worden. Verzoeker wijst erop dat de verklaringen van een asielzoeker als voldoende bewijs kunnen gelden van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat deze verklaringen geen hiaten, vaagheden en ongerijmde wendingen bevatten op het niveau van de relevante bijzonderheden. Tegenover de verplichtingen van de asielzoeker, staan de plichten van de verwerende partij, zo vervolgt verzoeker, waarbij het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de verplichting oplegt om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Volgens verzoeker dient de verwerende partij concreet te verzekeren dat de vluchteling zijn zaak zo volledig mogelijk aanbrengt, zijn geloofwaardigheid te bepalen, het bewijs te evalueren, eventueel het voordeel van de twijfel te gunnen en dit alles te koppelen aan de criteria uit het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker wijst erop dat zijn identiteit niet wordt betwist. Verder stelt verzoeker dat de verwerende partij vijf redenen vermeldt waarom hij ongeloofwaardig wordt bevonden, met name het louter raciaal karakter van het grondconflict in Fiji tussen de inheemse Fijiërs en deze van Indische afkomst, de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, het verzuim om in het Verenigd Koninkrijk internationale bescherming te vragen, het gebrek aan indicaties dat de Fijiëse regering, de Taukei-beweging en de Fiji Muslim League banden zouden hebben met Al Qaeda en de ongeloofwaardigheid van de rol van verzoeker als veiligheidsadviseur van George W. Bush. Verzoeker stelt dat zijn verklaringen niet ongeloofwaardig zijn omdat uit het CIA World Factbook blijkt dat het raciaal conflict tussen de inheemse en de Indo-Fijiërs in het voordeel van de inheemse Fijiërs evolueert waardoor het onmogelijk is voor de Indo-Fijiërs om voor hun grondrechten op te komen. Verder stipt verzoeker aan dat uit de informatie die door de verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd, waaruit hij een passage citeert, blijkt dat de critici van het regime op Fiji worden vervolgd. Tevens wordt in deze informatie gesteld dat de misdaad en de onveiligheid toenemen en dat er een gebrek aan middelen is om deze problemen te beantwoorden. Daarnaast stipt verzoeker aan dat uit de informatie van de verwerende partij blijkt dat de terreurdreiging op Fiji na 9/11 reëel is en dat de wetgeving niet aan de internationale standaarden voldoet. Verzoeker stelt dat de geciteerde informatie van gezaghebbende bronnen afkomstig is en dat ze zijn verklaringen ondersteunen. Hij stelt verder dat hij zijn relaas chronologisch en consistent kon vertellen en dat er geen tegenstellingen, hiaten, vaagheden en ongerijmde wendingen in voorkomen. Verzoeker wijst erop dat zijn verklaringen in verband met zijn functie van veiligheidsadviseur van president Bush irrelevant zijn voor de beoordeling van zijn behoefte aan internationale bescherming omdat deze ten aanzien van de Fiji-eilanden dient te worden beoordeeld. Zijn verklaringen met betrekking tot Fiji voldoen volgens verzoeker aan de voorwaarden van het bewijs in de zin van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet waardoor hij wel degelijk aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag voldoet en de verwerende partij zijn verklaringen niet heeft gekoppeld aan artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag. Volgens verzoeker blijkt uit de geciteerde bronnen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat voor hem als criticus van de overheid op Fiji. De beslissing is niet deugdelijk, zo besluit verzoeker, omdat de informatiebronnen van de verwerende partij haar eigen conclusies tegenspreken. Verzoeker vervolgt met een uitgebreid theoretisch betoog over de formele en de materiële motiveringsplicht en stelt dat zijn middelen gegrond zijn.

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een uittreksel uit het CIA World Factbook over Fiji toe.

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdelijk zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.4. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op het feit dat het grondconflict dat verzoeker had

aangehaald onvoldoende zwaarwichtig is om een vrees voor vervolging ten aanzien van Fiji te kunnen inroepen. De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker zijn grondproblemen zelf relativeerde en dat hij de grond en het huis bij zijn terugkeer in 2005 in Fiji verkocht aan zijn tante waardoor hij geen vrees meer hoeft te hebben. De verklaring van verzoeker dat er een link zou bestaan tussen de inheemse bevolking en Al Qaeda is volgens de commissaris-generaal uit de lucht gegrepen en bovendien kwam er sedert 2006 een einde aan het raciale geweld tussen de inheemse bevolking en de Fijiërs van Indische afkomst. Met betrekking tot de vrees van verzoeker voor de regering de Taukei-beweging en de Fiji Muslim League wordt in de beslissing gesteld dat deze als ongeloofwaardig moet worden beschouwd. Hierbij stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit melding had gemaakt van Al Qaeda en dat hij pas op het Commissariaat-generaal de weinig plausibele hypothese vooropstelt dat de regering van Fiji onder invloed staat van Al Qaeda. Verder verklaarde verzoeker dat hij in 2008 in Londen toekwam, maar hij geen asiel heeft aangevraagd, wat de ernst van zijn vrees voor vervolging relativeert. De verklaringen van verzoeker dat de Fijische regering, de Taukei-beweging en de Fiji Muslim League agenten zijn van Al Qaeda, worden in de bestreden beslissing ongeloofwaardig geacht omdat deze door geen enkele onafhankelijke instantie worden bevestigd. De commissaris-generaal wijst erop dat de regering in Fiji weliswaar geen modelregering is, maar toch werkt maakt van regulering die terroristische activiteiten bemoeilijkt. De Taukei-beweging is volgens de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt een inheemse beweging die de belangen van de inheemse bevolking verdedigt en niet verbonden is met het internationale terrorisme. De Fiji Muslim League blijkt zich volgens de informatie uit het administratief dossier volledig in te schrijven in het publieke leven en de rechten van moslims te verdedigen. Bij geen enkele van de genoemde organisaties is er volgens de commissaris-generaal sprake van Al Qaeda-sympathieën. In de bestreden beslissing wordt voorts gesteld dat de reden waarom verzoeker persoonlijk door deze organisaties zou worden gevisieerd, indien men zou aannemen dat ze onder invloed staan van Al Qaeda, quod non, de wenkbrauwen doet fronsen. De redenen waarom verzoeker vervolgd werd, met name omdat hij een Libische ambassade in de Verenigde Staten mogelijk zou hebben gemaakt en zijn beweerde hoedanigheid van veiligheidsadviseur van Bush worden in de beslissing ongeloofwaardig geacht. Het is immers weinig aannemelijk dat verzoeker het tot veiligheidsadviseur van George W. Bush zou hebben geschopt op grond van zijn informatie waaruit bleek dat Osama Bin Laden niets met de aanslagen van 9/11 te maken had, terwijl alle onafhankelijke opiniemakers het erover eens zijn dat Osama Bin Laden wel degelijk achter deze aanslag zat. Aangezien de rol van verzoeker als veiligheidsadviseur van president Bush ongeloofwaardig is, zo wordt in de beslissing gesteld, is ook zijn vrees ten opzichte van de Verenigde Staten ongeloofwaardig. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker op grond van zijn verklaringen niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en niet aantoonde dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Tot slot wordt in de beslissing met betrekking tot de neergelegde documenten gesteld dat de identiteit van verzoeker niet wordt betwist en dat de visitekaartjes makkelijk na te maken zijn en in het licht van zijn verklaringen als ongeloofwaardig dienen te worden beschouwd.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. De proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties heeft geen juridisch bindende kracht en geldt enkel ten titel van aanbeveling (RvS 16 december 2009,

nr. 5138 (c)). Het feit dat verzoekers identiteit niet wordt betwist, betekent niet dat zijn asielrelaas geloofwaardig wordt geacht. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker beweert dat er een verband zou bestaan tussen de Taukei-beweging, de Fiji Muslim League en zelfs Barack Obama enerzijds en Al Qaeda anderzijds en dat dit zijn problemen veroorzaakt. Verder beweert verzoeker dat hij aan de basis zou liggen van de vestiging van een Libische ambassade in de Verenigde Staten, waardoor hij in beide landen (Fiji en Verenigde Staten) problemen zou kennen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4). Op grond van de uitgebreide informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 15, Landeninformatie, FML@ a Glance, UNHCR Information on the Taukei Movement, ...), en die door verzoeker niet wordt betwist of weerlegd, blijkt dat er geen enkele melding wordt gemaakt van een bestaan van sympathieën voor Al Qaeda bij de door verzoeker vermelde actoren. Het relaas van verzoeker dient bijgevolg als volstrekt ongeloofwaardig te worden beschouwd. Verzoeker kan dus geenszins worden bijgetreden waar hij stelt dat de informatiebronnen van de verwerende partij haar eigen conclusies tegenspreken.

2.7. De Raad merkt op dat verzoeker er niet in slaagt de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen door te verwijzen naar het CIA World Factbook en de erin vervatte informatie over het raciale conflict tussen inheemse en Indo-Fijiërs. Hierbij dient te worden aangestipt dat een verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker zelf aangaf dat hij zijn landeigendom verkocht aan zijn tante waardoor hij geen problemen meer had met de Taukei-beweging (stuk 4, gehoorverslag CGVS, 6 november 2012, p. 8-9; p. 10) en dat deze problemen in de bestreden beslissing ook nog eens onvoldoende zwaarwichtig werden bevonden om als vervolging of ernstige schade te kunnen worden gekwalificeerd.

2.8. Ook het loutere feit dat critici van het regime op Fiji problemen zouden ondervinden, hetgeen verzoeker meent te kunnen opmaken uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, staat los van verzoekers individuele relaas omdat hij eerst en vooral de Fiji Muslim League en niet zozeer de overheid op Fiji vreest (stuk 4, gehoorverslag CGVS, 6 november 2012, p. 12). Bovendien blijkt uit de door verzoeker geciteerde informatie dat de willekeurige arrestaties beperkt waren tot de periode onmiddellijk na de coup van 2006 en de afschaffing van de grondwet in 2009. Ook de vaststelling dat de terreurdreiging sedert 9/11 op Fiji reëel is, geldt net zo goed voor andere regio's op de wereld en staat los van verzoekers persoonlijke asielrelaas. Waar verzoeker thans oppert dat zijn verklaringen in verband met zijn functie van veiligheidsadviseur van president Bush irrelevant zijn omdat zijn behoefte aan internationale bescherming ten aanzien van de Fiji-eilanden dient te worden beoordeeld, merkt de Raad op dat het verzoeker zelf is die zijn vrees voor vervolging in Fiji verbindt aan zijn anti-Al-Qaeda-research in de Verenigde Staten en de oprichting van een Libische Ambassade aldaar (stuk 4, gehoorverslag CGVS, 6 november 2012, p. 12).

2.9. Aangezien de verklaringen van verzoeker allerminst in grote lijnen als geloofwaardig kunnen worden beschouwd, voldoet hij niet aan de voorwaarden voor de eventuele toepassing van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas komt hij niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus en kan hij zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie van het CIA World Factbook die verzoeker aan zijn verzoekschrift heeft toegevoegd, kan niet worden besloten dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Er kan geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN